

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 67.

21de (20de offentlige) Møde.

Lørdagen den 26de Februar.

(Forts.)

Barfoed: Jeg skal ikke tillade mig at yttre nogen Formening om, hvorvidt nærværende Lov er kommen for tidlig, for sildig, eller i rette Tid, men blot tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til den Uttring, som jeg i dette Dieblik hørte af den ærede Krigsminister, nemlig, at Grunden til at man ikke tidligere har kunnet indfalde Rekrutterne var Mangel paa Officerer og Underofficerer. Det forekommer mig nemlig, at det netop var i Efteraaret, jeg troer det var i September eller maaſkee i August Maaned, at heelt ufornodet og som det forekom Mange heelt uønsket, samtlige de norske og svenske Officerer og Underofficerer, som frivillig vare indtraadte i vor Hær, pludseligt bleve afskedigede (Hør! Hør). Det hedder netop i en, jeg troer meer en halv officiel Artikel i et af vore Blade, at Grunden dertil var, eller idetmindste den Maade, hvorpaa det kunde forsvares, var, at vi havde meer end tilstrækkelig baade af Officerer og Underofficerer i vor egen Hær, saa at vi ikke behøvede dem, som frivilligen vare komne fra Broderlandene (Ja).

Krigsministeren: Ja, det har sin fuldkomne Rigtighed. Til at vore Rekrutter kunde man navnlig ikke bruge frivillige Officerer og Underofficerer; thi disse kunne aldrig regnes som tilhørende Armeen, de ere blot at bruge som Frivillige, i Alt hvad der angaaer Armeens Tjeneste; men med Hensyn til Indøvelsen af Rekruter stoler man paa sine egne og aldeles ikke paa de Frivillige (Flere Stemmer: Jo! Jo!) Naar de komme og tilbyde deres Tjeneste ere de naturligviis velkomne, men Armeen skal staae paa sine egne Been, og støtte sig paa de Indfødte, de Andre ere velkomne som Frivillige,

men man kan ikke gjøre Regning paa dem. (Flere Stemmer: Jo! Jo!)

Olesen: Jeg skulde dog tillade mig at være af den Formening, at, naar man kan bruge de Frivillige i Felten, maa man ogsaa kunne stole paa dem i Fredstid, naar Armeen ikke er i Felten. Der har efter min Overbeviisning været saameget mere Grund til at benytte de Frivillige, vi havde, som der overalt paa Landet er stor Trang, til at der perrmitteres saa meget Mandſkab som muligt.

Barfoed: Maaſkee jeg maa tillade mig den Bemærkning, at, dersom man ikke vilde bruge de Frivillige til at vore Rekrutter, kunde man lade dem blive, hvor de vare, nemlig ved Armeen, og derimod bruge vore egne til at indøve Rekrutterne, og det forekommer mig derfor ikke, at der var nogen Nødvendighed for at afskedige de Frivillige. Dernæst skal jeg tillade mig ganske kort at gjøre den ærede Krigsminister opmærksom paa et godt gammelt Ordſprog, der lyder saaledes: Uvillig Dre drager Skæve Fure, men en Frivillig er ikke uvillig, og som Følge deraf drager han ikke nogen Skæv Fure. (Latter.)

Krigsministeren: Det er, for ikke at misforstaaes, at jeg endnu maa gjøre den Bemærkning, at ved Frivillige forstaaer jeg de udenlandske Frivillige, disse ere naturligviis altid velkomne, og deres Hjælp er meget god; men det er kun som Overcomplete. Armeen maa støtte sig paa Landets egne Børn, og de Fremmede ere blot at betragte som Volontaire, der deeltage i et Felttog for deres egen Skyld. Vi regne aldeles ikke paa deres Hjælp, og vi maae søge at hjælpe os uden Fremmedes Hjælp.

Monrad: Det er mig ikke ganske klart hvad den ærede Krigsminister nys bemærkede. For mig stiller Sagen sig nemlig saaledes, at det dog i Særdeleshed er i Krigstid, at det viser sig, hvorvidt man stoler eller ikke stoler